

Epätoivossa 15.3.2013

Hyvä Viikatemies,
Lähestyn Teitä koskien tilannettani. Ymmärrän, että menettelyni on tavanomaisesta poikkeava, mutta tässä on kyse elämästä ja kuolemasta. Vaadin välittömiä muutoksia päätöksiinne perhettäni ja minua koskien – olen tilanteen niin vaatiessa myös valmis ottamaan yhteyttä esimieheenne.

Oloni juuri nyt ei ole kovin kaunopuheinen, joten menen suoraan asiaan: Tapasitte isäni. Sen odottaminen oli murhaavaa. Näittekö mitä se teki meidän joulullemme? Yskä, yskä, yskä, Iskä. Suoraan sanoen, halveksin menettelytapaa. Miksi herrasmiestä piti riuduttaa niin pitkään, ja miksi hänet piti viedä niin nopeasti. En ehtinyt ollenkaan sanoa asioita, joita mietin koko syksyn.

Ja nyt nämä minun saamani uutiset; mistä helvetistä huumorintajunne on peräisin? Ironianne on suorastaan tappavan hauskaa. Mutta tiedättekö, en minä Teitä pelkää. Olen taistelija ja nuo huonosti erilaistuneet solulinjat kehossani eivät kohta ole aggressiossaan yksin.

Sanokaa suoraan, onko tässä nyt kyse siitä, että joudun silloin tällöin osallistumaan työhönne? Onhan se minustakin irvokasta. Valkotakkinen kakara päättämässä kohtaloista. Kuvitteletteko, että tällä naamalla ja tällä millinmittaisella

kokemuksella on helppoa mennä kertomaan niitä uutisia. Yritän parhaani, mutta välillä on liian kiire, liian nälkä, liian vähän sanoja tai vaan liian nuori pystyäkseen olemaan läsnä.

Haluaisin nyt saattaa tietoonne, etten ole valmis. En ole lähellekään valmis. Olen vasta ensimmäisessä kaarteessa keräämässä vauhtia. Talon anturat on juuri valettu. Väitöskirja jäisi kesken, Harry Potterit lukematta ja Australia näkemättä. Tiedättehän, etten ole vielä saanut aikaan mitään merkittävää. En edes vielä tiedä, mitä merkittävä on.

Haluaisin tiedustella, olisiko tässä päätöksensäne mitään neuvotteluvaraa?

Jos jätän kärsimättömyyden ja kiukuttelun. Ja punaviinin. Opettelen nauttimaan siitä, mitä minulla jo on. Yritän sietää tyhmyyttä ja tietämättömyyttä vähän enemmän. Otan löytökoiran. Hitto, palautan sen kandidilan korvalampun. Ostan vain sen, mitä tarvitsen. Enkä enää koskaan suutele otsalle, jos voin suudella suoraan suulle.

Pikaista vastaustanne odottaen,

Teidän,
XXXXXX